

Nowy Konsul Generalny w Łucku У Луцьку – новий Генеральний консул

Gościem „Monitora Wołyńskiego” jest Konsul Generalny RP w Łucku pan Marek Martinek, który od niedawna zaczął pełnić służbę dyplomatyczną na Wołyniu.

– Kiedy Pan oficjalnie przystąpił do wykonania obowiązków Konsula Generalnego w Łucku?

– Zgodnie z otrzymaną akredytacją przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych Ukrainy – w zeszłym tygodniu.

– U kogo Pan złożył pierwsze wizyty?

– U przewodniczących administracji państwowych w obwodzie wołyńskim i obwodzie rówieńskim.

– Określając koncepcję rozwoju placówki i życia Polonii, powiedział Pan, że Pana priorytetem są pewne działania ekonomiczne.

– Nie do końca tak. Można to uogólnić, że to są ruchy ekonomiczne, ale ja myślę o całym spektrum możliwości współpracy transgranicznej, czyli nie tylko w kwestiach gospodarczych, ale też, na przykład w kwestiach infrastrukturalnych – budowa dróg, mostów i tego typu przedsięwzięcia.

– Panie Konsulu, dlaczego polskiego biznesu jest tak mało na Ukrainie, a szczególnie na Wołyniu?

– Na to pytanie powinien odpowiedzieć radca handlowy w Kijowie. Nie wiem dlaczego jest tak mało. Na razie spotkałem kilka osób, które tutaj robią biznes i bardzo sobie to chwala. Być może wiąże się to z małym zainteresowaniem polskiego biznesu rynkiem wschodnim jako takim, nie mówię o Ukrainie, ale w ogóle o Wschodzie. Być może jest to też związane z faktem, że jednak większość firm polskich ściśle związała się z firmami zachodnimi. Ale te czasy, które w tej chwili mamy, myślę że same zmuszą polskich biznesmenów i inwestorów do szukania nowych lokalizacji i mam nadzieję, że będzie to też Ukraina.

– Kryzys europejski trochę pomaga w szukaniu nowych rynków?

– Sam kryzys na pewno na to wpłynie, ponieważ spada produkcja na zachodzie i szuka się możliwości zbytu gdzie indziej. A Wschód jednak jest takim dobrym miejscem. Mam na myśli nie tylko Ukrainę, ale również Białoruś i Rosję.

– Czym był spowodowany brak dużego zainteresowania rynkiem ukraińskim w poprzednich latach? Może brakiem informacji, brakiem dobrego ustawodawstwa lub wykonania ustawodawstwa ze strony ukraińskiej?

– Z tego co do tej pory mówili przedstawiciele polskiego biznesu, którzy mnie odwiedzili, prawdopodobnie

wynika to z dosyć skomplikowanych przepisów związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej na Ukrainie. Nie mniej jednak osoby, które tu funkcjonują od lat 90-tych twierdzą, że po tym okresie przejściowym, kiedy trzeba zapoznać się z tymi przepisami, funkcjonowanie na rynku jest możliwe i daje wręcz sukcesy.

– Czy Pana zamiarem będzie szersze prezentowanie polskiego biznesu w formie konferencji lub np. forum gospodarczego? Co Pan sądzi o pomysłach zorganizowania stałych targów nadbużańskich, żeby biznesy polsko-ukraińskie wzięły w tym udział?

– Ta koncepcja jest interesująca. Niemniej jednak ja myślę, że w tej kwestii powinni się wypowiedzieć sami biznesmeni. Jedno, co mogę powiedzieć, na podstawie wypowiedzi osób, które ze mną do tej pory rozmawiały, bardzo istotnym z ich punktu widzenia jest powołanie punktu informacyjnego dla biznesu, który byłby skierowany nie tylko na biznes polski, ale również na biznes ukraiński, który chciałby w Polsce cokolwiek zrobić.

str. 2

– Co jeśli oficjalnie przystąpili do wykonania obowiązków Generalnego konsula w Łucku?

– Zgodnie z otrzymaną akredytacją Ministerstwa zagranicznych spraw Ukrainy – minęło już kilka dni.

– Kogo odwiedzili z pierwszym wizytem?

– Głównymi adresatami wizytacji w Łucku i Równem są administracje województwa i powiatów. W Łucku i Równem są administracje województwa i powiatów.

– Nie do końca tak. Można tak uogólnić, że to są ruchy ekonomiczne, ale ja myślę o całym spektrum możliwości współpracy transgranicznej, czyli nie tylko w kwestiach gospodarczych, ale też, na przykład w kwestiach infrastrukturalnych – budowa dróg, mostów i tego typu przedsięwzięcia.

– Panie konsule, czemu tak mało przedstawicieli polskiego biznesu w Ukrainie, a szczególnie na Wołyniu?

– Na ce pytania powinien odpowiedzieć radca handlowy w Kijowie. Nie wiem dlaczego jest tak

Gościem „Monitora” – Generalny konsul Republiki Polacy w Łucku Marek Martinek, który niedawno zaczął wykonywać dyplomatyczną misję na Wołyniu.

mało. Poки що я зустрів кілька осіб, які тут займаються бізнесом і дуже цю справу хвалять. Мабуть, пов'язано це з малою зацікавленістю польського бізнесу східним ринком як таким, я говорю не про Україну, а взагалі про Схід. Мабуть, це також пов'язано з фактом, що все ж більшість польських фірм тісно пов'язані із західними. Думаю, що часи, які нині маємо, самі змусять польських бізнесменів та інвесторів до пошуку нових місць локалізації і, маю надію, це буде також Україна.

– Європейська криза трохі допомагає у пошуку нових ринків?

– Сама криза точно на це вплине, оскільки зменшується виробництво на Заході і відбувається пошук можливостей збуту в іншому місці. А Схід якраз є таким добрим місцем. Маю на увазі не тільки Україну, але також Білорусь, Росію.

– Чим була спричинена відсутність певної зацікавленості українським ринком у попередні роки? Може, відсутністю інформації, відсутністю доброгo законодавства або виконання законодавства з українського боку?

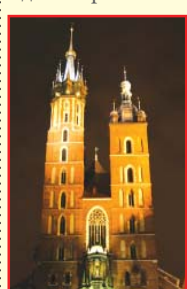
– З того, що до цієї пори представники польського бізнесу, які мене відвідали, говорили, ймовірно це – наслідок складних положень, пов'язаних із веденням економічної діяльності в Україні. Проте особи, які тут працюють з 90-их років, стверджують, що після перехідного періоду, коли потрібно познайомитися з цими положеннями, функціонування на ринку можливе і навіть приносить успіхи.

– Чи Ви маєте намір ширше представляти польський бізнес у вигляді конференції або, наприклад, економічного форуму? Що Ви думаєте про ідею проведення постійних надбужацьких ярмарків, щоб представники польсько-українського бізнесу взяли у них участь?

– Концепція цікава. Проте я думаю, що в цьому питанні повинні висловитися самі бізнесмени. Єдине, що я можу сказати, спираючись на висловлювання осіб, які зі мною до цього часу контактували, важливим, з їхньої точки зору, є створення інформаційного пункту для бізнесменів, що був би призначений не тільки для польського, але також для українського бізнесу, який хотів би щось зробити в Польщі.

Старе Місто у Кракові
Stare Miasto w Krakowie

Коли будете у Кракові, пройдіть Королівською дорогою...

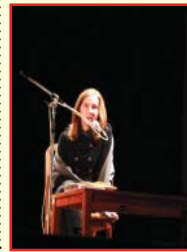

Бідач в Кракові, пройдіть Дрогą Królewską...

str. 4

«Бляха Муха»
„Kurka Wodna”

або Незвична вистава у Луцьку
lub Niezwykły spektakl w Łucku

str. 5

Українське козацтво та козацтво в Україні: хто є хто?
Ukraińscy Kozacy i Kozacy na Ukrainie: kto kim jest?

Козацькі організації в Україні не мають єдиного керівництва, єдиної ідеології, єдиного бачення розвитку українського козацтва. Organizaacje kozackie na Ukrainie nie mają jednolitego przywództwa, jednolitej ideologii, jednolitej wizji rozwoju kozactwa ukraińskiego

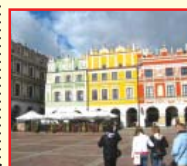

str. 6

Навчальна екскурсія волинян у Польщі
Edukacyjna wycieczka wołyńian do Polski

Найбільше туристам сподобався Парк юрського періоду біля села Балтів.

Najbardziej spodobal się wszystkim Park Jurajski w pobliżu miejscowości Bałtów.

str. 7

Володимир Даниленко:
Wołodumyr Danylenko:

«З літературним талантом треба вродитися»

«Z talentem literackim trzeba się urodzić»

str. 8

Наш передплатний індекс: 49053

Поніже публикуємо лист, який Генеральне консульство РП у Луцьку надіслало до нашої редакції як реакцію на статтю, розміщену в попередньому номері газети

Ниже публикуємо лист, який Генеральне консульство РП у Луцьку надіслало до нашої редакції як реакцію на статтю, розміщену в попередньому номері газети

W związku z artykułem Pani Anny Karaszczuk (Monitor Wołyński nr 19/2011), dotyczącym kłopotów z rejestracją ankiet wizowych Konsulat Generalny RP w Łucku przedstawia czytelnikom Monitora Wołyńskiego wyjaśnienia związane z poruszonym tematem.

System obowiązkowej, elektronicznej rejestracji ankiet wizowych w systemie E-KONSULAT został wprowadzony 15 września 2011 roku we wszystkich polskich placówkach dyplomatycznych na Ukrainie. Jego wprowadzenie ma na celu usprawnienie obsługi wizowej, w tym między innymi oszczędność czasu petentów i likwidację uciążliwych kolejek. System E-KONSULAT nie jest prowadzony przez Konsulat Generalny RP w Łucku lecz jest zarządzany centralnie przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych w Warszawie. W związku z tym obsługuje on w ciągu dnia tysiące osób i firm z obszaru Ukrainy, Białorusi i Rosji. Ogromna ilość – często jednoczesnych – wejść na stronę systemu powodowała niekiedy pewne problemy techniczne, skutkujące trudnościami w rejestracji ankiet. Wpływ na kłopoty ze sprawną rejestracją ankiet po stronie indywidualnych użytkowników może mieć również zmienna przepustowość łączy internetowych oraz niekompatybilność software (w tym także niedostateczna ochrona antywirusowa i używanie nielicencjonowanych programów). Dodatkowo w ostatnim okresie odnotowano próby ataków hakerskich na serwery, co również prowadziło do spowolnienia działania systemu.

W ramach poprawy działania serwisu i dostosowania go do zwiększonego ruchu system E-KONSULAT został niedawno przeniesiony na nowe, wydajniejsze serwery. Powinno to zapewnić lepszą stabilność i łatwiejszą obsługę przez użytkowników. Jednocześnie warto wspomnieć, że na stronie <http://www.e-konsulat.gov.pl/> znajduje się instrukcja na temat sposobu wypełniania ankiet za pośrednictwem Internetu. Informacje te są na bieżąco uzupełniane i uszczegółowiane, tak aby były jak najbardziej pomocne dla osób korzystających z serwisu.

Jeżeli chodzi o uwagi odnośnie warunków składania aplikacji wizowych w Konsulacie, podkreślić należy, że procedury wizowe przewidują ścisłe wymogi dotyczące przedkładanych dokumentów. W związku z tym brak niektórych zaświadczeń czy też brak pieczętek powoduje niestety konieczność uzupełnienia dokumentacji. Nie jest to kwestia dowolnej decyzji osób pracujących na okienkach, tylko wynika z zasad obowiązujących konsuli wizowych. Pracownicy odpowiedzialni za przyjmowanie dokumentów w okienkach wizowych starają się udzielać odpowiedzi na zapytania petentów, jednakże z powodu bardzo dużej liczby obsługiwanych osób wyjaśnienia te nie zawsze mogą być obszernie. Szczegółowe informacje odnośnie dokumentów wymaganych przy składaniu wniosku o wizę

można znaleźć na stronie internetowej Konsulatu Generalnego RP w Łucku <http://www.luckkg.polemb.net/>.

Zachęcamy do korzystania z zawartych tam wyjaśnień, przed przystąpieniem do składania aplikacji wizowych.

Podsumowując pragniemy zaznaczyć, że Konsulat Generalny RP w Łucku dokłada wszelkich starań, aby zapewnić możliwie najwyższą jakość obsługi petentów. Sygnały dotyczące problemów z korzystaniem z serwisu E-KONSULAT są przekazywane do centrali w Warszawie, która w miarę możliwości dokonuje usprawnień w systemie. Mamy nadzieję, że pewne niedogodności i problemy techniczne – wiążące się z wdrażaniem nowego systemu – zostaną wkrótce usunięte, a osoby aplikujące o wizę przyzwyczają się do rejestracji ankiet drogą elektroniczną. Te przejściowe trudności nie powinny jednak przesłaniać korzyści jakie niesie E-KONSULAT. Każdy, kto choć raz zmuszony był w przeszłości stać w ogromnych kolejkach przed wejściem na salę wizową z pewnością doceni nowe rozwiązania...

Marek Martinek
Konsul Generalny RP w Łucku

У зв'язку зі статтею Пані Анни Карашук (Волинський Монитор, №19/2011) стосовно проблем з реєстрацією візової анкети, Генеральне консульство РП у Луцьку надає читачам „Волинського Монітора” роз'яснення щодо порушеної теми.

Обов'язкова електронна реєстрація візових анкет у системі E-KONSULAT була запроваджена 15 вересня 2011 року у всіх польських дипломатичних представництвах в Україні. Її було впроваджено з метою удосконалення візового обслуговування, в тому числі заощадження часу заявників та усунення обтяжливих черг. Система E-KONSULAT не запроваджена

функціонування системи.

У рамках покращення функціонування системи та її пристосування до збільшеного використання, система E-KONSULAT недавно була перенесена на нові, більш потужні сервери. Це має забезпечити кращу стабільність та полегшити користувачам використання системи. Одночасно варто нагадати, що на сайті www.e-konsulat.gov.pl знаходиться інструкція щодо заповнення анкет за допомогою Інтернету. Ця інформація постійно оновлюється та детально роз'яснюється для того, щоб бути максимальною корисною для користувачів системи.

Якщо йдеться про зауваження стосовно умов подання візових заяв у консульстві, слід підкреслити, що візові процедури передбачають чіткі вимоги до поданих документів. У зв'язку з цим, відсутність деяких довідок або ж відсутність печаток призводить, на жаль, до необхідності доповнити документацію. Це залежить не від довільного рішення осіб, що працюють у віконцях, а виникає з обов'язкових вимог візових консулів. Працівники, відповідальні за прийом документів у візових віконцях, намагаються відповідати на питання заявників. Однак з огляду на дуже велику кількість осіб, що обслуговуються, пояснення не завжди можуть бути повними. Детальну інформацію щодо документів, необхідних для подання візової заяви можна знайти на сайті Генерального консульства РП у Луцьку www.luckkg.polemb.net. Ми радимо скористатися вміщеними там роз'ясненнями перед поданням візових заяв.

Підсумовуючи, хочемо наголосити, що Генеральне консульство РП у Луцьку докладає усіх зусиль, щоб забезпечити максимально високу якість обслуговування заявників. Сигнали про проблеми користування системою E-KONSULAT передаються у Варшаву, де по можливості проводиться удосконалення системи. Ми сподіваємося, що деякі незручності та технічні несправності, пов'язані з запровадженням нової системи, невдовзі будуть усунені, а бажані отримати візи звикнуть до електронної реєстрації анкети. Ці тимчасові труднощі не повинні однак затмарювати переваг системи E-KONSULAT. Кожен, хто хоча б раз був змушений стояти у величезних чергах перед консульством, з упевненістю оцінить нововведення.

Marek Martinek
Генеральний консул РП у Луцьку

Учні з Луцька здобули нагороду в конкурсі „Stolice Europy”

22 października w Rzeszowie odbył się III Międzynarodowy Konkurs „Stolice Europy”, w którym uczestniczyli uczniowie starszych klas z pięciu krajów. Konkurs organizowało Gimnazjum Nr 9 z Rzeszowa.

На запрошення організаторів Україну репрезентували учні з Луцької загальноосвітньої школи №25 - Владислав Теглівець, Андрій Савчук і Роберт Лоран. В конкурсі ривалювали також учні з таких міст: Рzeszów (Польща), Nyíregyháza (Угорщина), Brześć (Білорусь), Koszyce (Словаччина) і Baraolt (Румунія).

Учасники конкурсу мали за завдання вказати свою країну в контексті історії, географії і культури столиць країн членкині ЄС, України, Білорусі і Росії. Учні з Луцька з повнотою виконали всі завдання і здобули III нагороду. На першому місці знайшлися представники міста Baraolt з Румунії. II місце зайняли представники Рzeszowa. Окрім ривалювання конкурсної для гостей організовано вихід до підзем-

ної траси туристичною в Рzeszowie oraz zwiedzanie Zamku w Łąńcucie.

Очевидно, метою конкурсу не було лише проведення ривалювання. Головні цілі цього заходу – покращення бар'єрів, стереотипів і інтеграція молодих людей з різних країн.

Конкурс відбувся з ініціативи Gimnazjum Nr 9 з Rzeszowa we współpracy z товариством „Wschodnie Partnerstwo” под патронатом europosła, pani Elżbiety Łukaciewskiej, Marszałka Województwa Podkarpackiego, Prezydenta Miasta Rzeszów Tadeusza Ferency oraz представників місцевих дипломатичних установ, зокрема Konsula Honorowego Ukrainy в Rzeszowie, Jerzego Krzanowskiego.

Луцькі школярі – призери конкурсу «Столиці Європи»

22 жовтня 2011 р. у м. Жешув (Республіка Польща) відбувся III Міжнародний конкурс «Столиці Європи» серед учнів старших класів з п'яти країн, проведений Жешувською гімназією №9.

На запрошення організаторів Україну представляли старшокласники луцької загальноосвітньої школи №25 Владислав Теглівець, Андрій Савчук та Роберт Лоран. Також у конкурсі змагалися школярі з таких міст: Жешув (Польща), Ньиредьгаза (Угорщина), Брест (Білорусь), Кошице (Словаччина) та Бараолт (Румунія).

Учасники конкурсу повинні були продемонструвати знання у галузі історії, географії та культури столиць країн Європейського Союзу, України, Білорусі та Росії. Луцькі школярі успішно впоралися зі завданнями та вибороли призове III місце. Перемогла дісталася представникам міста Бараолт з Румунії, II місце зайняла команда міста Жешув з Польщі. Окрім конкурсних змагань, для запрошених гостей було проведено екскурсії

Підземним туристичним маршрутом та у музеї замку в Ланьцуті.

Безперечно, проведення конкурсу мало не лише змагальну мету. Одна з головних цілей такого заходу – подолання бар'єрів, стереотипів та зближення молодих людей із різних країн.

Конкурс відбувся з ініціативи Жешувської гімназії №9 у співпраці з товариством «Східне партнерство» у Жешуві під патронатом депутата Європейського парламенту п. Ельжбети Лукачівської, Маршалка Підкарпатського воєводства, Президента міста Жешув Тадеуша Ференца та дипломатичних представників, зокрема Почесного консула України в Жешуві Єжи Кшановського.

Lem, Tadeusz Konwicki, Olga Tokarczuk. Widziałem dużą kolejkę po autografy na Lwowskim Forum Książkowym, kiedy przyjeżdżał Janusz Leon Wiśniewski. Jeśli powinniśmy coś donieść do czytelników ukraińskich, to ma być współczesna poezja polska, szczególnie średniego i młodszego pokolenia. Po Wisławie Szymborskiej, ukraińscy czytelnicy niewiele wiedzą o tym, co dzieje się w poezji polskiej. Chociaż wczoraj na stacji metra kijowskiego «Teatralna», widziałem duże billboardy reklamowe z cytataми współczesnych poetów polskich w przekładzie na język ukraiński. Dlatego w tej dziedzinie też się coś dzieje. Jednak istnieje poważny problem zwrotny. Polscy czytelnicy jednostronnie znają współczesną literaturę ukraińską. W Polsce przeważnie są znani tylko pisarze z Galicji. Chodzi o Jurija Andruchowycza i jego najbliższe otoczenie. Jest to dobra literatura. Jednak jak by to wyglądało, gdyby na Ukrainie tłumaczyli wyłącznie osoby pochodzące ze Szczecina? Polscy czytelnicy zupełnie nie znają pisarzy z Ukrainy Środkowej i Wschodniej. A są to dziesiątki głębokich i ciekawych pisarzy, nie podobnych w swojej manierze artystycznej do żadnego z autorów europejskich.

– Na Kijowskim Uniwersytecie Narodowym imienia Tarasa Szewczenki Pan uczy studen-

tów, którzy wybrali kierunek twórczość literacka. Czy jednak da się nauczyć, jak zostać pisarzem?

– Tego nauczyć się nie da. Z talentem literackim trzeba się urodzić. Przed rozpoczęciem zajęć sprawdzam studentów, ujawniając, że w grupie tylko jeden, dwaj czy trzej mają zdolności literackie, którym w sprzyjających warunkach, mogę pomóc rozwinąć ten talent. Właśnie z tymi dwoma-trzema studentami muszę pracować. A reszta nauczy się głębiej rozumieć naturę literatury pięknej.

– Pana ocena współczesnych utworów, z którą mają zapoznać się wszyscy, zainteresowała i zachęcała do lektury wiele osób. Dlatego zadam takie przewartne pytanie: kogo Pan nie poleca jako lekturę?

– Rozsądny czytelnik sam potrafi odróżnić złą literaturę od dobrej. A nierozsądnemu moje rady w niczym nie pomogą. Jedyną rzeczą, którą chciałbym polecić, to zachęta do czytania współczesnej literatury ukraińskiej. Ona jest niepowtarzalna i bogata w talenty, bez których współczesna literatura europejska jest do przedstawienia o niepełnej liczbie aktorów. A czy da się zrozumieć sztukę, gdy na scenę nie puszczono wszystkich aktorów?

Rozmowę prowadził Wiktor JARUCZYK

warto było b. більше донести до українських читачів, то це сучасну польську поезію, особливо середнього й молодшого покоління. Після Віслави Шимборської українські читачі не дуже добре орієнтуються в тому, що робиться в польській поезії. Хоча вчора на станції київського метро «Театральна» я бачив великі рекламні щити з цитатами сучасних польських poetів у перекладі українською мовою. Так що в цьому плані теж щось робиться. Але існує серйозна зворотня проблема. Польські читачі однобоко знають сучасну українську літературу. Переважно в Польщі відомі лише письменники-галічани. Я маю на увазі Юрія Андруховча та його найближче оточення. Це непогана література. Але як би це виглядало, якби в Україні перекладали тільки вихідців зі Щечина? Польським читачам зовсім невідомі письменники Центральної та Східної України. А це кілька десятків глибоких і цікавих письменників, не схожих своєю художньою манерою на жодного європейського автора.

– У Київському національному університеті ім. Т.Шевченка Ви викладаєте для студентів, котрі обрали спеціальність літературна творчість. Невже можна навчити стати письменником?

– Цьому навчитися неможливо. З літературним талантом треба вродитися. Перед початком занять я тестую студентів, виявивши, що з однієї групи тільки один, два чи три мають літературні здібності, які, за сприятливих обставин, можуть допомогти їм розвинути свій талант. Саме з цими двома-трьома студентами і доводиться працювати. А решта, принаймні, навчається глибше розуміти природу художньої літератури.

– Пане Володимире, Ваші рейтинги сучасних творів, які необхідно прочитати кожному, зацікавили і спонукали до читання багатьох. Тому сьогодні швидше напрошувється запитання: кого Ви б не радили читати?

– Вдумливий читач сам може відрізнити погану літературу від доброї. А для невдумливого мої поради нічим не допоможуть. Єдине, що можу порекомендувати, читати сучасну українську літературу. Вона самобутня і багата талантами, без яких сучасна європейська література – спектакль із неповним складом акторів. А хіба можна зрозуміти спектакль, якщо на сцену не випустили всіх акторів?

Розмовляв Віктор ЯРУЧИК

Українська прasa o Polsce

Польша збільшила видачу віз громадянам України

Консульства Польщі в Україні видали у першій половині поточного року близько 276 тисяч віз, що на 25% або 55 тисяч віз більше показників першої половини минулого року.

Про це свідчать дані польського Міністерства закордонних справ, якими володіє УНІАН. За перші шість місяців 2011 року більше всього віз серед семи польських консульських представництв в Україні традиційно видало консульство у Львові – близько 146 тисяч.

Консульство у Луцьку видало 58 тисяч віз, київське – 28,5 тисячі, вінницьке – 17,8 тисяч, одеське – 11,5 тисяч, харківське – 13 тисяч. Севастопольське консульство, яке почало працювати у березні нинішнього року, видало 1,2 тисячі.

Найбільше зростає видача віз у консульстві у Вінниці (відкрито в лютому 2010 року), Одесі і Харкові – удвічі, а також у Луцьку – на 45%.

За даними МЗС Польщі, польські консульства у Білорусі за першу половину нинішнього року збільшили видачу віз на понад 65% – до 140 тисяч віз, а в Росії на 50% – до майже 90 тисяч віз.

УНІАН, 19 жовтня 2011 року

Польша збільшила кількість віз видаваних громадянам України

Консуляты Польски на Україні выдалы в первой половине текущего года около 276 тыс. виз. Числа та выноси 25 проц. луб 55 тыс. виз выцей нїз в первой половине зешлого року.

Свідчать о тым дане польского MSZ, котре подaje УНІАН. В ciągu першых 6 місяців 2011 року найвїцей виз ўрїд середїем польских консулатў на Україні традиційнїе выдал консулат ве Лвовїе – околї 146 тыс.

Консулат в Лувку выдал 58 тыс. виз, в Кїовїе – 28,5 тыс., в Винницї – 17,8 тыс., в Одессїе – 11,5 тыс., в Чарковїе – 13 тыс. Консулат в Севастополї, котрїе зачїав своїю діялїнось в марcu б.р., выдал 1.2 тыс.

Найбardsїе звїкsїзїла сїя лїчба выданих виз в консулациї в Винницї (отварї в лутым 2010 року), в Одессїе і Чарковїе – двукратно, oraz в Лувку – о 45 проц.

Ведлїг даних польского MSZ польские консуляты на Білорусї в первой половине б.р. звїкsїзїли лїчбу выданих виз о 65 проц. - до 140 тыс., а в Росїї о 50 проц. - правїе 90 тыс. виз.

УНІАН, 19 паўдзїяніка 2011 року

Поляки дали «Газпрому» час до кінця жовтня

Польська нафтогазова компанія PGNIG вирішила надати головному постачальнику газу до країни, російському «Газпрому», час до кінця жовтня на добровільне надання знижки на пальне, що поставлялося до Польщі.

«Переговори між PGNIG S.A. і «Газпром» про нові цінові умови імпорту газу до Польщі увійшли в ключовий момент. Якщо сторонам не вдасться виробити угоди до кінця жовтня поточного року, PGNIG подасть до арбітражного суду в Стокгольмі», – сказано в оприлюдненій у середу заяві польської компанії.

Прес-служба зазначила, що представники «Газпрому», які були у Варшаві, проігнорували можливість провести переговори про ціну газу, що поставлявся до Польщі.

«На жаль, зустріч не відбулася. Представники «Газпрому» – відразу після відкриття нового офісу компанії EuRoPolGaz – виїхали в аеропорт. Надану російською стороною іншу інформацію на цю тему слід сприймати як елемент переговорної стратегії», – зазначили в PGNIG.

PGNIG нагадала, що подала заявку про перегляд рівня цін у квітні 2011 року, зазначивши, що здешевлення російського газу внаслідок зміни ринкової ситуації зажадав ряд інших європейських клієнтів «Газпрому».

За даними польського видання «Dziennik Gazeta Prawna», польська влада вимагає від росіян 10% знижки на пальне, що поставляється до Польщі, а «ціна питання» становить понад 0,5 млрд. доларів.

Довідка УНІАН. Польша, яка за рахунок власного видобутку газу покриває близько третини своїх потреб, із кінця 2010 року практично всі інші 70% імпортує з Російської Федерації.

УНІАН, 20 жовтня 2011 року

Polacy dali „Gazpromowi” czas do końca października

Polska spółka PGNIG zajmująca się poszukiwaniem i wydobywaniem gazu ziemnego i ropy naftowej postanowiła dać czas do końca października głównemu dostawcy gazu w kraju, czyli rosyjskiemu „Gazpromowi” na dobrowolną obniżkę cen gazu dostarczanego do Polski.

„Negocjacje pomiędzy PGNIG SA a Gazpromem w sprawie nowych warunków cenowych na gaz importowany do Polski weszły w decydującą fazę. Jeżeli stronom nie uda się wypracować porozumienia do końca października br., PGNIG złoży wniosek do sądu arbitrażowego w Sztokholmie,” – podano w opublikowanym w środę oświadczeniu polskiej spółki.

Służba prasowa zaznaczyła, że przedstawiciele Gazpromu, którzy byli w Warszawie, zignorowali okazję do przeprowadzenia rozmów o cenie na gaz importowany do Polski.

„Niestety, do spotkania nie doszło. Przedstawiciele Gazpromu – zaraz po otwarciu nowej siedziby spółki EuRoPolGaz – wyjechali na lotnisko. Odmiennie informacje na temat okoliczności tego spotkania przekazywane przez stronę rosyjską należy traktować jako element strategii negocjacyjnej,” – zaznaczono w PGNIG.

PGNiG przypomniał, że w kwietniu b.r. złożył formalny wniosek w sprawie zmian cen gazu, dodając że wskutek zmian na rynku zmniejszenia cen na gaz zażądało szereg innych europejskich klientów Gazpromu.

Według danych dziennika „Gazeta Prawna”, polskie władze wymagają od Rosjan 10 proc. zniżki na gaz importowany do Polski, a cena tej „kwestii” wynosi 0,5 mld dolarów.

Informacja УНІАН. Polska dzięki własnemu wydobywaniu gazu pokrywa zaledwie trzecią część swojego zapotrzebowania, od końca 2010 roku faktycznie pozostałe 70 proc. importuje z Federacji Rosyjskiej.

УНІАН, 20 паўдзїяніка 2011 року

Польські даїшники хабарів не беруть

«У Польщі, як їдеш машиною, правила руху краще не порушувати. Штраф у середньому 300 євро, а домовитись із їхнім даїшником просто не вдасться. Не тому що вони погано розуміють українську, а ти «не бартзо мувіш по польску».

У них там такий закон, що як візьме хабаря, то звільнять з роботи, не зарахують попередній стаж і позбавлять всіх пільг. Не те, що більше не візьмуть на роботу в поліцію чи на державну службу, взагалі на будь-яку роботу буде важко влаштуватись», – розповів кореспонденту Gazeta.ua вінничанин Олександр Стельмах.

Gazeta.ua, 19 жовтня 2011 року

Польша drogówka łapówek nie bierze

„W Polsce, jak jedziesz samochodem, zasad ruchu drogowego lepiej nie łamać. Kara wynosi średnio 300 euro, a dogadać się z przedstawicielem drogówki nie da się. Nie dlatego, że oni źle rozumieją ukraiński, a dlatego, że to ty „nie bardzo mówisz” po polsku.

Oni mają tam taką ustawę, że jak ktoś weźmie łapówkę, to zwolnią go z pracy, nie wezmą pod uwagę, ile czasu pracował i likwidują mu wszystkie ulgi. Nie to, że więcej nie zatrudnią w policji czy w jakimś urzędzie, w ogóle będzie trudno znaleźć pracę,” – opowiedział korespondentowi Gazeta.ua winniczanin Oleksandr Stelmach.

Gazeta.ua, 19 паўдзїяніка 2011 року

О Lublinie

18 października br. w Konsulacie Generalnym RP w Łucku odbyło się spotkanie z przedstawicielami samorządu lubelskiego oraz lubelskich uczelni wyższych. Spotkanie poświęcone było projektowi Study in Lublin. Projekt ten skierowany jest do młodzieży zainteresowanej studiami w Polsce, również do tych osób, które nie posiadają Karty Polaka lub polskiego pochodzenia.

Lublin to miasto o 700-letniej historii obfitującej w wydarzenia, które zmieniały Polskę i Europę. Dziedzictwo historyczne Lublina, przesycone tradycją jagiellońską, mieszanie się narodów, kultur i religii, stworzyło magiczny klimat, który daje się poczuć i doświadczyć.

nie dzieje miasta do dziś dnia skrywają stare mury i zaułki. Zachowane w tak dobrym stanie Stare Miasto jest w Polsce oprócz Lublina jeszcze tylko w Krakowie.

Więcej informacji znajdziesz tutaj: www.lublin.eu

Sport i rekreacja

W zależności od pory roku i potrzeb Lublin oferuje wiele ciekawych atrakcji dla osób lubiących aktywny wypoczynek. Latem proponuje mieszkańcom i turystom wypoczynek nad wodą. Na wszystkich spragnionych opalenizny czekają plaże nad Zalem Zemborzyckim. Kajakiem można wybrać się w niepowtarzalny rajd po górnej Bystrzycy.

Miłośnikom sportów bardziej ekstremalnych Lublin zaprasza na wyciąg nart wodnych nad Zalem Zemborzyckim.

Komunikacja

W Lublinie możesz poruszać się pieszo, autobusami, trolejbusami lub taksówkami. W mieście funkcjonuje ponad 50 linii autobusowych i 9 linii trolejbusowych. Poza Lublinem trolejbusy można spotkać jeszcze tylko w 2 miastach w Polsce. Przez cały tydzień kursują również linie autobusowe nocne.

Więcej informacji znajdziesz tutaj: www.lublin.eu

Mieszkanie

Wszystkie lubelskie uczelnie publiczne oferują studentom miejsca w swoich akademikach. Student może także zamieszkać w prywatnym akademiku lub wynajętym mieszkaniu. Ceny za pokój w akademiku zaczynają się już od 220 zł, akademik prywatny i samodzielny pokój w wynajętym mieszkaniu to wydatek rzędu 400 - 600 zł.

Turystyka

Lublin zachwyca swoją ponad 700-letnią historią. Dum-

Więcej informacji znajdziesz tutaj: www.lublin.eu

Koszyk studenta

Ceny artykułów spożywczych w Polsce nie są wysokie. Najtańsze zakupy zrobimy w hipermarketach i na targowiskach, nieco drożej będzie w małych sklepach. Przykładowe ceny produktów spożywczych:

Chleb: 2-3 zł
Woda 1,5l: 2-3 zł
Mleko: 2,5 zł
Hamburger: 5-10 zł
Coca Cola 0,5l: 2,5 zł

Kawa: 5-15 zł
Papierosy: 9-15 zł
Więcej informacji znajdziesz tutaj: www.dlahandlu.pl

Życie kulturalne

Lublin jest najważniejszym ośrodkiem życia kulturalnego we wschodniej części Polski. Lublin to prężny ośrodek akademicki o ogromnym potencjale i wielkiej energii. To miasto artystów i animatorów kultury a także wiernej i wymagającej publiczności. Niezwykle szeroka i wciąż wzbogacana oferta kulturalna; festiwale, spektakle, koncerty, wystawy, spotkania, panele dyskusyjne i inne wydarzenia sprawiają, że Lublin przez cały rok tętni artystycznym życiem.

Więcej informacji znajdziesz tutaj: www.lublin.eu

Uczelnie

Lublin jest największym ośrodkiem akademickim we wschodniej Polsce. Młodych ludzi przyciąga na lubelskie uniwersytety różnorodność kierunków kształcenia, od technicznych przez medyczne po humanistyczne i artystyczne, a także ceniona kadra naukowa i niepowtarzalny klimat akademickiego Lublina. Na sześciu uczelniach publicznych i w kilku niepublicznych szkołach wyższych Lublina studiuje ponad 100 tysięcy osób, nie tylko z Polski.

Opracowano na podstawie www.study.lublin.eu

Lublin - це місто із 700-літньою історією, багатого на події, що змінили Польщу і Європу. Історична спадщина Любліна, насичена ягеллонською традицією, переплетення народів, культур і релігій створили чарівну атмосферу, яку можна відчути й пережити.

Транспорт

У Любліні можна переїздитися пішки, на автобусі, троллейбусі або на таксі. У місті більше 50 автобусних маршрутів, 9 троллейбусних ліній. Крім Любліна, троллейбуси є ще тільки у двох містах Польщі. Упродовж тижня курсують також нічні автобуси.

Дізнайся більше: www.lublin.eu

Житло

Усі державні ВНЗ Любліна надають студентам місця у своїх гуртожитках. Студент також може зняти приватну квартиру або кімнату в приватному гуртожитку. Кімната в студентському гуртожитку коштує близько 220 злотих, а кімната в приватному гуртожитку чи орендованій квартирі в спальних районах Любліна складає приблизно 400-600 злотих.

Туризм

Люблін вражає своєю більшою, ніж 700-річною історією. Старі мурі й провулки донині приховують історичні події, сповнені гідності. Збере-

Про Люблін

18 жовтня нинішнього року в Генеральному консульстві РП у Луцьку відбулася зустріч із представниками влади Люблінського воєводства та люблінських вищих навчальних закладів. Зустріч була присвячена проекту „Study in Lublin”. Проект призначений для молоді, яка цікавиться навчанням у Польщі, в тому числі для осіб, котрі не мають Карті Поляка чи польського походження.

жене в такому хорошому стані Старе місто у Польщі, крім Любліна, є ще лише у Кракові.
Дізнайся більше:
www.lublin.eu

Культура

Люблін - найважливіший центр культурного життя у східній частині Польщі. Люблін - це процвітаючий ака-

Спорт та відпочинок

Відповідно від сезону й потреб Люблін пропонує багато цікавих місць для тих, хто любить активний відпочинок. Літня пропозиція для мешканців і туристів - це відпочинок біля води. На тих, хто любить засмагати, чекають пляжі Зембожицької затоки. Можна також здійснити сплав на байдарках по річці Бистриця. Для шанувальників більш екстремальних видів спорту Люблін пропонує підйомники для водних лиж на Зембожицькій затоці.

Дізнайся більше:
www.lublin.eu

Кошик студента

Ціни на продукти харчування в Польщі не високі. Найдешевше покупки можна зробити в гіпермаркетах або на ринках. Дорожче обійдуться покупки в невеликих магазинах. Приклади цін на продукти харчування:

Хліб: 2-3 zł
Вода (1,5 л): 2-3 zł
Молоко: 2,5 zł
Гамбургер: 5-10 zł
Coca Cola (0,5 л): 2,5 zł
Кава: 5-15 zł
Цигарки: 9-15 zł

Дізнайся більше:
www.dlahandlu.pl

демичний центр з великим потенціалом і позитивною енергетикою. Це місто митців і animatorів культури, а також вірної та вимогливої аудиторії. Люблін постійно розширює свою культурну програму завдяки фестивалям, спектаклям, концертам, виставкам, зустрічам, круглим столами та іншим заходам. Упродовж усього року в Любліні вирує художньо-мистецьке життя.

Дізнайся більше:
www.lublin.eu

ВНЗ

Люблін - найбільший навчальний центр на сході Польщі. Молодих людей притягує до люблінських вищих навчальних закладів різноманітність навчальних програм: від технічних, медичних до гуманітарних та художньо-мистецьких, а також цінований професорсько-викладацький склад і неповторна атмосфера академічного Любліна. У шести державних ВНЗ та в декількох приватних навчаються більше, ніж 100 тисяч студентів з Польщі та з-за кордону.

Оpracowano за матеріалами www.study.lublin.eu

Zmarł ukraiński Giedroyc Помер український Гедройць

W 92. roku życia przestało bić serce słynnego ukraińskiego publicysty, politologa, historyka, profesora Wolnego Uniwersytetu w Berlinie i Ukraińskiego Wolnego Uniwersytetu w Monachium Bohdana Osadcuka.

На 92-ому році життя перестало битися серце видатного українського публіциста, політолога, історика, професора Берлінського вільного університету та Українського вільного університету в Мюнхені Богдана Осадчука.

Dobrze sobie przypominam początek października 2001 roku, kiedy w Lublinie odbywało się pompatyczne otwarcie Europejskiego Kolegium Polskich i Ukraińskich Uniwersytetów. Wśród honorowych gości, w tym też dwóch ówczesnych prezydentów Polski i Ukrainy – Aleksandra Kwaśniewskiego i Leonida Kuczmy – był również Bohdan Osadcuk, który wydawał się dość skromnym, niezwykle miłym i szczerym. Dla większości młodych naukowców z Ukrainy, Polski i Białorusi to on stał się prawdziwym odkryciem. I chociaż uczynił w środowisku historyczno-kulturalnym dużo ważnych spraw, jednak pozostając w diasporze, pozostał odległą wysepką świeżych, bezstronnych idei europejskich, które bardzo rzadko docierały poprzez szczelne granice krajów postradzieckich.

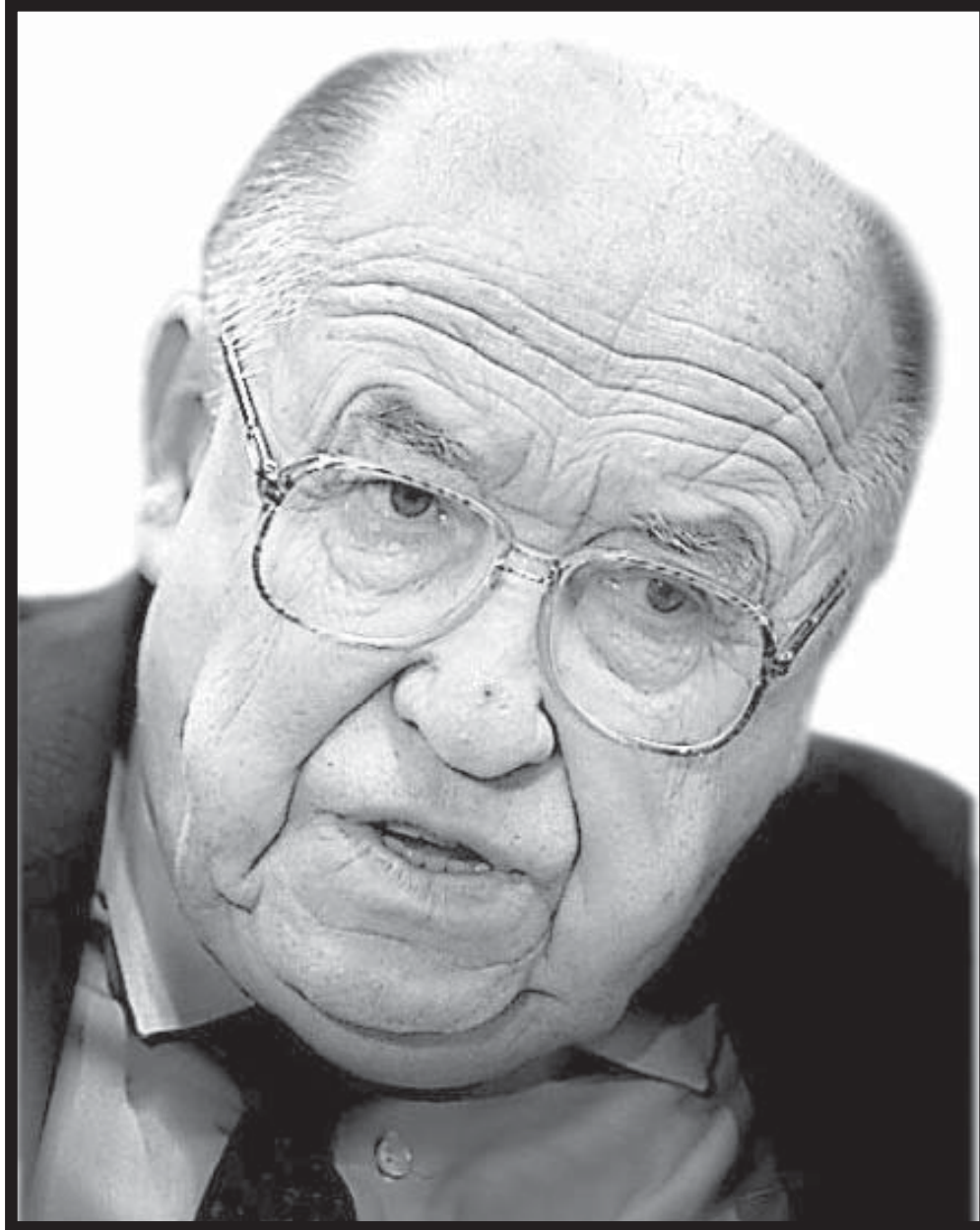
Bohdan Osadcuk, mimo znacznego wieku, był pełen energii, a jego pomysły, którymi «zaraził» młodzież, były rzucane do podatnej gleby. To on był jednym z tych, którzy bronili spójności ukraińskiej i polskiej młodzieży na poziomie kultury i nauki.

Swoją drogę życiową przyszyły naukowiec rozpoczął 1 sierpnia 1920 roku w mieście Kołomyja w pobliżu Iwano-Frankowska. W niedługim czasie rodzina Osadcuków przeprowadziła się do Polski. Pierwsze doświadczenie dziennikarskie Bohdan zdobył pracując w gazecie «Wiadomości Krakowskie». Podczas II wojny światowej studiował na Uniwersytecie Berlińskim, co pomogło mu pozostać na emigracji. Był zaangażowany w naukę. Na Ukraińskim Wolnym Uniwersytecie obronił doktorat. W swoich pracach dużo pisał o Ukrainie. Symbolicznym wydawało się to, że właśnie Polska, Niemcy i Szwajcaria były pierwszymi państwami, które zaakceptowały ukraińską niepodległość. Właśnie w tych krajach najczęściej był wydawany Bohdan Osadcuk i kształtował ich opinię publiczną, nastawienie do Ukrainy.

Od powstania paryskiego czasopisma «Kultura», wydawanym przez Jerzego Giedroyca, stale się nim publikował. Wspierał poglądy proeuropejskie swobodnej, demokratycznej Polski, Ukrainy i innych państw, które były pod panowaniem rządów komunistycznych. Nic dziwnego, że najważniejsze publikacje były poświęcone stosunkom polsko-ukraińskim i ich perspektywom. Bohdan Osadcuk, podobnie jak Jerzy Giedroyc, mieszkając na emigracji, wierzył w odrodzenie swojej ojczyzny i dokładał wszelakich starań, aby ten czas się zbliżył.

Bohdan Osadcuk, mimo iż pracował przez całą czas na Ukraińskim Wolnym Uniwersytecie w Niemczech, pozostawał stałym współpracownikiem słynnych zachodnich czasopism. Był głównym redaktorem emigranckiego czasopisma niepodległych ukraińskich intelektualistów «Odnovy». Po uzyskaniu przez Ukrainę niepodległości szczególnie aktywnie pisał i mówił o problemach ukraińskich.

Dotychczas aktualnie brzmi (mimo zmiany prezydentów) określenie głównego nieszczęścia Ukrainy, o którym pisał jeszcze dziesięć lat przed tym w artykule «Kryzys rządu i opozycji nad Dnieprem»: «Prawdziwym nieszczęściem dla Prezydenta Kuczmy stała się jego zależność od nowych bogaczy – właścicieli fabryk, prezydentów grup finansowych, kierowników systemów energetycznych, zwłaszcza jeśli chodzi o eksport ropy i gazu z Rosji i Turkmenistanu. Nazywają ich oligarchami. Jest to zbyt wielki zaszczyt i znaczna przesada. Jednak dla zwykłego Ukraińca brzmi to tajemniczo, a równocześnie groźnie. Tych ludzi nie da się nazwać magnatami. Magnaci byli arystokratami, Polakami lub polonizowanymi czy rusyfikowanymi Ukraińcami, powiedzmy Wiśniewiecy, Skoropadscy, Połubotkowie pochodzący od dawnych rodów i

reprezentujący pewien stopień kultury i życia towarzyskiego. Współcześni tak zwani oligarchowie są to nowi bogacze, którzy w odróżnieniu od warstwy biurokracji rządzącej, przedstawiciele nomenklatury partyjno-komsomolskiej, zawdzięczają swoje kariery wrodzonej zwinności, organizacyjnym zdolnościom i brutalnym metodom w walce z konkurentami».

Bohdan Osadcuk do końca życia pozostał zagorzałym zwolennikiem polsko-ukraińskiego zbliżenia w Nowej Europie. Za swoje poglądy został doceniony w nowoczesnej Polsce, kiedy jako naukowiec z Berlina otrzymał najwyższe odznaczenie państwowe – Order Orła Białego oraz w nowoczesnej Ukrainie, kiedy otrzymał Order Księcia Jarosława Mądrego.

Dzisiaj przychodzi nam myśleć o słowach z wystąpienia Bohdana Osadcuka, który wygłosił ubiegłego roku podczas uroczystych obchodów swej 90. rocznicy na Uniwersytecie Warszawskim. Profesor powiedział: że jego zasług nigdy by nie było bez Jerzego Giedroyca, a w trakcie rozwiązania problemów współpracy polsko-ukraińskiej w regionie, należy pamiętać również o sojusznikach – to znaczy Białorusinach i Litwinach. Znamienne podczas występu Bohdana Osadcuka stało się powiedzenie: «Polacy i Ukraińcy to są dwa największe narody Europy Wschodniej. One osiągnęły najwyższy stopień w stosunkach, ponieważ nie boją się mówić sobie prawdy w oczy».

Wiktor JARUCZYK

Dobre przygaduję początek жовтня 2001 року, коли у Любліні відбувалося помпезне відкриття Європейського колеґіуму польських та українських університетів. Серед високоповажного товариства, у тому числі двох тодішніх президентів Польщі та України – Александра Квасневського та Леоніда Кучми, доволі скромно та неймовірно привітно і щиро виглядав Богдан Осадчук. Для більшості молодих науковців із України, Польщі та Білорусі він став справжнім відкриттям. Хоч і зробив у історико-культурному середовищі надзвичайно багато важливих справ, проте, лишаючись у діаспорі, він став віддаленим острівком свіжих, незаангажованих європейських ідей, що рідко пробивалися крізь щільні кордони пострадянських країн.

Богдан Осадчук, попри солідний вік, виглядав по-молодечому бадьорим, а ідеї, якими «заражав» молодь, були кинуті у благодатний ґрунт. Саме він був одним із тих, котрі відстоювали гуртування української та польської молоді на науково-культурному рівні.

Розпочав свій земний шлях майбутній науковець 1 серпня 1920 року в місті Коломия, що на Івано-Франківщині. Згодом сім'я Осадчуків виїхала до Польщі. Перший журналістський досвід Богдан здобув працюючи у газеті «Краківські вісті». У роки Другої світової війни навчався у Берлінському університеті. Після війни його випадково записали іта-

лійцем, що допомогло лишитися в еміґрації. Активно займався наукою. В Українському вільному університеті захистив докторську дисертацію. У своїх працях чимало писав про Україну, тож символічним виглядало те, що саме Польща, Німеччина та Швейцарія – перші держави, які визнали українську незалежність. Саме в цих державах найчастіше друкувався Богдан Осадчук і формувал їїню громадську думку, ставлення до України..

Від народження паризького журналу «Культура», що видавався Єжи Гедройцем, постійно публікувався у цьому виданні. Поділяв проєвропейські ідеї вільної, демократичної Польщі, України та інших держав, що перебували під комуністичною владою. Недаремно основні публікації були присвячені польсько-українським відносинам та їхнім перспективам. Богдан Осадчук, як і Єжи Гедройць, живучи у діаспорі, вірив у відродження своєї батьківщини і намагався робити все від нього залежне, аби наблизити цей час.

Богдан Осадчук хоч і пропрацював більшу частину свого життя в Українському вільному університеті у Німеччині, проте був постійним автором відомих західних часописів. Був головним редактором еміґрантського журналу незалежних українських інтелектуалів «Віднови». Після здобуття Україною незалежності особливо активно писав і говорив про українські проблеми.

Досі актуально звучить (незважаючи на зміну президентів) визначення головної біди України, про яку він написав ще десять років тому у статті «Криза влади та опозиції над Дніпром»: «Справжнім лихом для Президента Кучми стала його залежність від нуворішів – власників заводів, президентів фінансових груп, управителів енергетичних систем, зокрема, коли йдеться про експорт нафти і газу з Росії та Туркменістану. Їх називають оліґархами. Це занадто велика честь і значне перебільшення. Але для пересічного українця бринить таємниче, а водночас зловісно. Цих людей не можна назвати магнатами. Магнати були аристократами, поляками чи полонізованими або русифікованими українцями, скажімо Вишневецькі, Скоропадські, Полуботки, які походили із старовинних родів і представляли певний рівень культури та товариського життя. Сучасні так звані оліґархи – це новобогачки, які на відміну від верстви правлячої бюрократії, вихідців із партійно-комсомольської номенклатури, завдячують свою кар'єру вродженій спритності, організаційним талантам і брутальним методам у боротьбі з конкурентами».

Богдан Осадчук до самої смерті продовжував залишатися палким прихильником польсько-українського зближення у Новій Європі. Приклад відданості такій ідеї був оцінений у новітній Польщі, коли науковцеві з Берліну вручили найвищу державну відзнаку – Орден Білого Орла, а також у новітній Україні, коли він отримав Орден князя Ярослава Мудрого.

Нині пригадуються слова виступу Богдана Осадчука, котрі він виголосив минулого року під час урочистого відзначення свого 90-річчя в стінах Варшавського університету. Професор говорив, що його заслуг ніколи не було б без Єжи Гедройця, а при вирішенні проблем польсько-української співпраці в регіоні слід пам'ятати і про союзників – тобто білорусів і литовців. Ключовою під час промови Богдана Осадчука стала фраза: «Поляки та українці – два найбільші народи Східної Європи. Вони досягли найвищого рівня у відносинах, оскільки не боються говорити правду одне одному в очі».

Віктор ЯРУЧИК

Panu Eugeniuszowi Szymanowiczowi
wraz z Rodziną
wyrazy głębokiego współczucia
i słowa wsparcia w trudnych chwilach po stracie
Syna

składają członkowie Stowarzyszenia Kultury Polskiej im. Ewy Felińskiej na Wołyniu
i zespół redakcyjny Monitora Wołyńskiego

